

monstrationer fortsætter som nu, så bliver det i hvert tilfælde uden borgerlig deltagelse.

Kl. 12.20

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg kan simpelt hen ikke finde hoved og hale i det, hr. Frank Jensen siger.

Hr. Frank Jensen sagde i sin ordførertale: Det er ikke gået hurtigt nok, de 12 år med Saddam Hussein, der skulle være sat ind meget før, der skulle have været speedet helt anderledes op. Jamen hvorfor så ikke nu?

Nej, for hvis man lige havde ventet en måned, så havde våbeninspektørerne formentlig sørget for, i løbet af den næste måned, at Saddam Hussein blev afvæbnet. Så havde Hans Blix sikkert banket på en eller anden dør, og da der blev lukket op for ham, så havde han sagt: Nej, hvad er dog det, Saddam, hvad ser jeg, 5.000 bomber her, der kan fremføre kemiske våben. Det ved du godt, det må du ikke.

Eller måske var Saddam Hussein selv kommet og havde sagt: Ved I hvad, jeg er søreme ked af, at jeg har gemt en hel masse for jer, nu skal jeg nok finde det frem til jer.

Et eller andet i den retning skulle der være sket i løbet af den næste måned, og derfor er regeringens beslutning helt forkert og helt forhaftet efter 12 år.

Hvordan hænger en virkelighedsopfattelse sammen, der kan konstruere sådan noget?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Hr. Frank Jensen stod og sagde meget belærende: Tro ikke, at jeres beslutning ikke har konsekvenser (*taleren banker i pulten*) ...

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg må bede om, at man ikke banker i pulten, det går lige ned i højtaleren til den, der skal afskrive.

Jens Hald Madsen (V):

Det beklager jeg.

Det, der egentlig er pointen, er konsekvensen af Socialdemokratiets beslutning om ikke at gøre noget. Hvad sker der så? Hr. Frank Jensen siger: Så venter vi en måned, så venter vi 2 måneder.

Det vil sige, at om en måned vil Socialdemokratiet garantere her fra talerstolen, at man gerne vil sætte ind med militær. Eller skal der gå 2 måneder, 3 måneder, 4 måneder?

Det, der er ved det, er, at Socialdemokratiet slipper for nemt, for våbeninspektørerne blev sendt ned, ikke for at finde våben, for det er som at lede efter en nål i en kæmpe høstak, men for at prøve at finde ud af, om Saddam Hussein kunne vise vilje til at samarbejde og til at afvæbne sig. Det var faktisk derfor, de skulle derned, for at Saddam kunne bevise det. Har Saddam Hussein bevist det, spørger jeg hr. Frank Jensen?

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Fru Gudrun Laub spurgte, om Saddam Hussein havde vist god vilje til at lade sig afruste. Bestemt ikke, ikke gennem årene, ikke siden de første internationale resolutioner vendt mod hans regime blev vedtaget.

Men det er jo også derfor, at det har været oplyttende de seneste 2-3 måneder at iagttage, at der er kommet forbedringer, og det er ikke noget, jeg har konstateret, det er jo noget, som de, vi har bestilt fra verdenssamfundet til at være i Irak, konstaterer.

Lad mig citere igen fra de udtalelser, som våbeninspektørerne, der nu desværre ikke længere er i Irak, kom med i går, f.eks.: Til slut viste de proaktivt samarbejde. Jeg har set disse folk, og ved flere lejligheder har de snydt med tingene, men det har ændret sig.

Det er jo vigtige bidrag til at forstå, at når chefen for våbeninspektørerne, Hans Blix, er kommet og har afrapporteret i FN's Sikkerhedsråd, så er det ikke tomme ord, så er det ikke bare fra en fjernt placeret person, men så er det med baggrund i at have været der, at have samarbejdet direkte med våbeninspektørerne og på baggrund af deres erfaringer.

Vi fra Socialdemokratiets side er klar over, at våbeninspektørernes arbejde ikke er tidsubegrænset. Derfor har vi også været tilfredse med, at Hans Blix selv har sat en tidsgrænse op, og det er derfor, at vi ikke forstår, at Venstre og De Konservative ikke vil respektere, acceptere det, der har været grundlaget for beslutningen om resolution 1441 så sent som den 8. november sidste år.

Kl. 12.25

Det skylder fru Gudrun Laub, det skylder hr. Ulrik Kragh, det skylder hr. Jens Rohde, det skylder alle Venstrefolk, der har været på talerstolen i dag, at sige, hvorfor man ikke vil det. Er det ikke blot, fordi den nuværende amerikanske præsident har besluttet, at nu skal der siges nok